Dosarul nr. 2rc-17/2025 I instanţă
Nr. PIGD 2-25131340-05-2rc-11112025 judecător Botezatu Igor judecătoria Comrat

sediul Central

D E C I Z I E

19 ianuarie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat în componenţa:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând în conformitate cu prevederile art. 426 Cod de procedură civilă al RM, *fără participarea părţilor*, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Bloșenco Gicu în interesele SRL „Hazir Bereket" împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul Central din 22 septembrie 2025, emisă la cererea reclamantului cu privire la asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Adna-Plus" către SRL „Hazir Bereket" privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei şi în baza argumentelor invocate în cererea de recurs,

A C O N S T A T A T :

1. ***Argumentele participanţilor la proces:***

La data de 12 septembrie 2025, avocatul Pînzaru Dorian acționând în interesele SRL „Adna-Plus" a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Hazir Bereket" cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată. (f.d.1-3)

Totodată, la cererea de chemare în judecată, a fost anexată și cererea de

asigurare a acțiunii prin care s-a indicat că, în baza art. 174, 175 CPC al RM, solicită aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, pentru a nu crea dificultăţi judecătoreşti sau de a nu face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti. În scopul asigurării acţiunii solicită: aplicarea sechestrului asiguratoriu pe mijlocele băneşti, toate bunurile mobile şi imobile ale pârâtului SRL „Hazir Bereket" în sumă de 205 000 lei ce constituie doar datoria, de a nu permite vânzarea tuturor bunurilor pe care le deţine în proprietate, astfel punând în dificultate executarea ulterioarei hotărâri. (f.d.27-28)

Menționează că, SRL „Hazir Bereket" s-a obligat conform Contractul de vânzare-cumpărare în rate nr. PP287-2021 din 27.09.2021 să achite preţul mărfii către SRL „Adna-Plus", dar nu şi-a executat obligaţiile, ulterior au fost expediate somațiile, care au fost recepționate de către pârât, iar acesta nu a întreprins nimic întru stingerea datoriei.

Mai indică că, în acelaşi timp eschivarea pârâtului SRL „Hazir Bereket" de la executarea obligaţiei, imposibilitatea dobândirii unor garanţii reale/personale pentru stingerea obligaţiei de plată, reprezintă în cazul dat circumstanţe obiective şi concrete, care impun aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului în vederea asigurării unui echilibru între interesele patrimoniale ale părţilor în raporturile comerciale.

De asemenea din motiv că a trecut o perioadă îndelungată din momentul de când SRL „Hazir Bereket" trebuia să achite preţul mărfii, acesta prejudiciază interesele economice a reclamantului, ultimul fiind privat pe o perioadă îndelungată de dreptul de a folosi mijloacele financiare şi de a obține venit. Astfel, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare, reclamantul va fi în imposibilitate pe altă cale legală de a-şi asigura/conserva creanţele sale certe şi exigibile.

Totodată, susține că în cazul neadmiterii cererii de asigurare acţiunii va aduce la tergiversarea examinării pricinii, dat fiind faptul că pârâtul se va folosi cu rea-credinţă de drepturile sale procedurale manifestate prin înaintarea instanţei de judecată a unor demersuri abuzive, cum ar fi acordarea timpului pentru depunerea unei referințe, în situaţia în care copia de pe acţiune o primiseră în timp.

2. ***<u>Poziția instanței de fond.</u>***

Prin încheierea judecătoriei Comrat, sediul Central din 22 septembrie 2025, s-a admis cererea reclamantului S.R.L. „ADNA-PLUS" privind asigurarea acțiunii pe dosarul civil la cererea de chemare în judecată a reclamantului S.R.L. „ADNA-PLUS" către „HAZIR BEREKET" S.R.L. privind încasarea datoriei, penalității.

S-a aplicat sechestrul asupra mijloacelor bănești, bunurilor mobile și imobile care aparțin cu drept de proprietate pârâtului „Hazir Bereket” SRL în limita valorii acțiunii și anume în mărime de 205000 lei. (f.d.33-35)

3. *<u>Motivele și argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>*

La data de 28 octombrie 2025, avocatul Bloșenco Gicu în interesele SRL „Hazir Bereket” nefiind de acord cu încheierea judecătoriei Comrat, sediul Central din 22 septembrie 2025, a înaintat recurs asupra încheierii emise de instanța de fond prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea integrală a încheierii din 22 septembrie 2025 cu emiterea unei decizii privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii. (f.d.39-42)

În motivarea recursului recurentul a indicat că, motivarea cererii reclamantului privind aplicarea măsurii sub forma sechestrului pe bunurile Pârâtei prezintă carențe, fapt lăsat neobservat de instanța de fond.

Menționează că, intimatul/reclamantul pretinde că deține o creanță certă, lichidă și exigibilă față de recurent/pârât, lucru care nu corespunde adevărului.

Susține că, SRL „Hazir Bereket” este o societate cu răspundere limitată înregistrată pe teritoriul Republicii Moldova, ce desfășoară activitatea în domeniul agricol. Acesta achiziționa produse petroliere de la SRL „Adna-Plus” în baza Contractului de vânzare-cumpărare în rate nr. PP287-2021 din 27.09.2021 (în continuare „Contract”) pentru necesitățile afacerii.

Reclamantul SRL „Adna-Plus” susține că deține o creanță în baza facturii fiscale din 22.12.2021 pentru produsul „Motorină” în cantitate de 12500 litri în sumă de 205000 MDL, emisă în baza Contractului. Suplimentar, Reclamantul calculează asupra datoriei de bază suma de 514 550 MDL cu titlu de penalitate de întârziere, conform pct. 5.3 din Contract.

Însă, marfa conform Facturii fiscale nu a fost niciodată livrată și SRL „Hazir Bereket” nu a recunoscut vreodată obligații ce ar decurge din aceasta. Conform pct. 1.3. din Contract, „*Livrarea produselor se efectuează în condiții de prelevare a produselor, transportare până la Cumpărător (Destinatar) cu forțele Vânzătorului sau prin predarea produselor în locul de depozitare a acestora*.” Susține că, produsele invocate nu au fost livrate vreodată către SRL „Hazir Bereket.

Administratorul SRL „Hazir Bereket” nu a contrasemnat Factura fiscală și nu a împuternicit altă persoană să o semneze. Oricare nu ar fi semnătura de pe factura fiscală - ea nu aparține unei persoane cu drept de contrasemnare din cadrul SRL

„Hazir Bereket". Exemplarul Facturii fiscale rămas la SRL „Hazir Bereket” nu a fost niciodată semnat (anexat la referință).

Menționează că, potrivit pct. 2.4. din Contract, „*Vânzătorul întocmeşte factura fiscală pentru mărfuri conform formularului aprobat de acesta şi o transmite Cumpărătorului în trei exemplare pentru semnare şi aplicarea ştampilei în momentul livrării. Cumpărătorul este obligat să semneze facturile primite, să aplice ştampila pe acestea şi să le returneze câte un exemplar Vâzătorului/Transportatorului cel târziu până la încheierea livrării*”. Reclamantul trebuia să livreze marfa doar cu condiția semnării tuturor exemplarelor facturilor fiscale, dar nu a făcut-o. Faptul că exemplarul facturii fiscale rămas la pârât nu a fost semnat este încă o dovadă a faptului că semnătura de pe factura fiscală a fost falsificată, iar o livrare ca atare nu a avut loc.

Susține că, factura fiscală a fost ștampilată la insistențele angajatului SRL „Adna-Plus” Daniela Surugiu, dar nu a fost vreodată contrasemnată sau recunoscută de SRL „Hazir Bereket”. Semnătura de pe Factura fiscală prezintă semne evidente de fals. Pe acest fapt a fost depusă o plângere penală. Dat fiind existența unei bănuieli rezonabile privind falsificarea semnăturii administratorului SRL „Hazir Bereket” de pe factura fiscală, a fost inițiat procesul penal înregistrat sub nr. 2023960056. SRL „Hazir Bereket” i-a fost recunoscută în calitate de parte vătămată și de parte civilă, conform ordonanțelor din 12.06.2023, emise de procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție. Conform răspunsului CNA din 27.09.2024 la solicitarea SRL „Hazir Bereket”, „*la moment se întreprind măsuri în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor și acumulării probatoriului pentru adoptarea deciziei*”.

Mai mult, pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru este în examinare cauza penală înregistrată sub nr. 1-23171792-12-1-01122023 pe faptul prevăzut de art. 190 Cod penal - „Escrocherie”, împotriva lui Surugiu Daniela (angajata „Adna-Plus” SRL) și Berdianu Chiril (soțul acesteia). SRL „Adna-Plus” are calitate la acest proces, însă încearcă acum să încaseze sume bănești necuvenite și de la SRL „Hazir Bereket”. Această cauză penală vizează una din multele fapte incriminate penal comise de angajatul SRL „Adna-Plus” în legătură cu nelivrarea combustibilului. Surugiu Daniela era persoana de contact în legătură cu livrările în baza Contractului și emiterea facturilor fiscale din partea SRL „Adna-Plus”, iar Berdianu Chiril - administratorul companiei SRL „Cenacomber” care transporta combustibilul și care pretins a emis foaia de parcurs indicată în factura fiscală.

Susține că, SRL „Adna-Plus” a fost informată despre aceste circumstanțe în răspunsul la somația sa de plată, recepționată la 26.02.2024 de SRL „Hazir Bereket”. Astfel, SRL „Adna-Plus” nu poate susține că SRL „Hazir Bereket” manifestă un comportament de rea-credință sau că s-ar eschiva în vreun fel. SRL „Adna-Plus” nu a prezentat în cererea de chemare în judecată alte probe în susținerea cererii sale în afară de copia facturii fiscale. Astfel, consideră că lipsește un act juridic care să exprime consimțământul pârâtului de a-și asuma obligații de plată. În lipsa unei livrări în baza facturii fiscale nici nu poate exista o obligație față de SRL „Adna-Plus”.

Mai mult, indică că, prin hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central din 12 decembrie 2024, s-a respins cererea introductivă depusă de avocatul Pînzaru Dorian, în interesele SRL „Adna-Plus”, privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Hazir Bereket”, ca fiind neîntemeiată. Instanța a stabilit că „SRL „Adna-Plus” nu deține o creanță certă față de debitorul SRL „Hazir Bereket” și, respectiv, nu poate demonstra că are un interes legitim pentru intentarea procesului de insolvabilitate.

Astfel, constatările instanței de fond din încheierea contestată privind existența unei datorii „certă, lichidă și exigibilă” sunt combătute prin constatările dintr-o hotărâre definitivă și irevocabilă.

Consideră că, reclamantul a omis să indice circumstanțe esențiale din cererea de asigurare a acțiunii, fapt ce demonstrează caracterul neîntemeiat al acesteia, precum și caracterul abuziv al exercitării dreptului de a cere asigurarea acțiunii. De altfel, aceasta reiese chiar din faptul că recurentul aduce ca argument pentru admiterea cererii de asigurare a acțiunii, faptul că în caz contrar „*pârâții se vor folosi cu rea-credință de drepturile sale procedurale manifestate prin înaintarea unor demersuri abuzive, cum ar fi acordarea timpului pentru depunerea unei referințe*”.

Susține că, instanța de fond s-a limitat la o motivare formală și nu a descris cum se poate substanţia la caz *periculum in mora*. Unica motivare dată de instanță fiind următoarea, „*neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești*”. Cererea reclamantului, la fel conține doar alegații nedovedite și iluzorii privind riscul diminuării patrimoniului. Atât argumentele din cererea de asigurare depusă de reclamant cât și motivarea instanței nu îndeplinesc cerința temeiniciei prescrisă la pct. 32 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a

legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile nr. 32 din 24.10.2003.

Consideră că, cerințele necesare privind asigurarea acțiunii nu au fost îndeplinite, inclusiv din cauza neprezentării întregului probatoriu de către intimat/reclamant. Totodată, încheierea contestată conține trimiteri la norme inaplicabile cazului și anume la paragrafele 5 și 6 se invocă Legea cu privire la arbitraj nr. 23/2008. Aceasta impune corectarea greșelilor din încheierea, în cazul respingerii recursului, în ordinea prevăzută de art. 249 Cod de procedură civilă.

Își întemeiază recursul pe prevederile art. art. 174, 177, 181, 423, 427 lit. c) Cod de procedură civilă.

La data de 11 noiembrie 2025 dosarul a parvenit în adresa Curţii de Apel Sud, sediul Comrat spre examinare. (f.d.43)

La data de 17 noiembrie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Hazir Bereket" împotriva încheierii judecătoriei Comrat, sediul Central din 22 septembrie 2025, părților comunicându-li-se despre necesitatea prezentării referinței la recursul declarat. (f.d.46)

La data de 16 decembrie 2025, SRL „Adna-Plus" a înaintat referință asupra recursului declarat de avocatul Bloșenco Gicu în interesele SRL „Hazir Bereket" prin care a solicitat: respingerea recursului ca fiind neîntemeiat cu menținerea încheierii emise de instanța de fond. (f.d.48-52)

Menționează că, dat fiind faptul că, printre drepturile participanților la proces se enumeră și cel privind „*formularea cererilor*", iar art. 174 alin. (1) din CPC al RM acordă părților la proces dreptul de a depune cereri privind asigurarea acțiunii, depunerea unei astfel de solicitări a reprezentat utilizarea de către reclamant a unui instrument legal, menit să garanteze recuperarea datoriei și altor penalități aferente acestea.

Consideră neîntemeiate afirmațiile pârâtului, or, principalul motiv pentru dispunerea asigurării acțiunii îl constituie „*cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești*". În cererea depusă, cu referire la asigurarea acțiunii, a fost argumentat faptul necesității asigurării acțiunii, motivele care determină această necesitate, inclusiv și necesitatea garantării executării unei hotărâri judecătorești definitive.

Susține că, raportat la caz conform Raportului prezentat de Cuculescu Corneliu, administrator provizoriu „Hazir Bereket" SRL din 25 octombrie 2024, la

situația din 23 septembrie 2024 „Hazir Berket” SRL, înregistrează datorii comerciale în sumă de 213 779,39 lei, dintre care 205 000 lei față de „Adna-Plus” SRL. Totodată pîrîtul mai înregistrează datorii față de BC „MICB” SA în sumă de 386 250 lei, ceea ce pune în risc ridicat executarea unei eventuali hotărâri de încasare.

Astfel, în conținutul cererii a fost stipulate faptul că, eschivarea de către pârât de la executarea obligaţiilor, ignorarea de către acesta a multiplelor somații și imposibilitatea dobândirii unor garanții reale/personale pentru stingerea obligației de plată, reprezintă circumstanțe obiective și concrete, care impun aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului în vederea asigurării unui echilibru între interesele patrimoniale ale părților în raporturile comerciale. Neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cazul dat, ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești. Or, atitudinea indiferentă a pârâtului față de obligațiile sale, chiar și după multiple notificări, demonstrează posibilitatea eschivării ulterioară a acestuia de la executarea obligațiilor sale. În asemenea circumstanțe, apare temerea obiectivă ca hotărârea judecătorească definitivă nu va fi executată de către pârât, fiind afectată în acest fel securitatea raportului juridic.

Cu referire la mențiunea potrivit căreia „motivarea cererii reclamantului privind aplicarea măsurii sub forma sechestrului pe bunurile pârâtului, prezintă carențe, fapt lăsat neobservat de instanța de fond”, menționează faptul că cererea depusă de către reclamant privind asigurarea acțiunii corespunde cerințelor prevăzute la art. 177 Cod de procedură civilă, inclusiv cuprinzând motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Astfel, este neîntemeiată obiecția pârâtului privind carența acestea.

Instanța de fond, a examinat cererea depusă de către reclamant, a examinat conținutul acestea analizând motivele și circumstanțele invocate. Decizia luată de instanță s-a bazat pe o analiză a celor invocate în cerere, astfel nu este corect să se invoce că aceasta a lăsat careva circumstanțe neobservate.

Cu referire la existența dreptului de creanță, invocă faptul că existența contractului de vânzare-cumpărare da naștere a două obligații interdependente și reciproce. SRL „Adna-Plus”, în calitatea de vânzător, având obligația să pună la dispoziția cumpărătorului produse petroliere (obligația fiind executată), iar SRL „Hazir Bereket”, în calitate de cumpărător, având obligația să plătească produsele petroliere (obligație neexecutată).

Pârâtul SRL „Hazir Bereket” afirmă că nu există nicio creanță în baza facturii

fiscale nr. AAN3785422 din 22.12.2021 pentru produsul „Motorină” în cantitatea de 12500 litri în sumă de 205 000 MDL și penalității de întârziere în sumă de 514 550 MDL, precum și faptul că produsele invocate nu au fost vreodată livrate către SRL „Hazir Bereket”.

Susține că, în același timp, la referința depusă de către SRL „Hazir Bereket” la cererea de chemare în judecată a fost anexat - exemplarul Facturii fiscale reținut la SRL „Hazir Bereket”. Pe când, stipulația contractuală 2.4 din Contractul valabil încheiat între SRL „Hazir Bereket” și SRL „Adna-Plus” prevede că: Vânzătorul întocmește factura fiscală pentru mărfuri conform formularului aprobat de acesta și o transmite Cumpărătorului în trei exemplare pentru semnare și aplicarea ștampilei în momentul livrării. Cumpărătorul este obligat să semneze facturile primite, să aplice ștampila pe acestea și să le returneze câte un exemplar Vânzătorului/Transportatorului cel târziu până la încheierea livrării. Respectiv, factura fiscală a fost reținută de către SRL „Hazir Bereket” în momentul livrării - fapt ce confirmă executarea obligației contractuale de către vânzător (SRL „Adna-Plus”), adică livrarea produsului petrolier „Motorină”.

Cu referire la mențiunea potrivit căreia factura fiscală nu a fost contrasemnată, menţionează și faptul că exemplarul facturii fiscale emis către vânzător a fost semnat și ștampilat. Mai mult de atât, obligația de a semna și aplica ștampila pe factura fiscală în momentul livrării mărfurilor este pusă pe seama cumpărătorului, motivul de ce exemplarul facturii fiscale rămase la SRL „Hazir Bereket” este nesemnat - nu este cunoscut.

Potrivit pct. 28, secțiunea 2 din Ordinul nr.118 din 28.08.2017 cu privire la aprobarea formularului tipizat de document primar cu regim special „Factura fiscală” și a Instrucțiunii privind .completarea acestuia, indică că exemplarul facturii emise către vânzător (SRL „Adna-Plus”), corespunde cu cerințele stipulate supra.

În textul cererii de recurs pârâtul menționează că, în cererea de chemare în judecată nu au fost stipulate alte probe decât Factura Fiscală, invocând și faptul că: „*Astfel, lipsește un act juridic care să exprime consimțământul Pârâtului de a-și asuma obligații de plată*.” Această formulare o consideră ca fiind una incorectă, pârâtul, fără a proba faptul dat, încadrează factura fiscal - ca fiind o probă falsă, lipsită de efecte juridice.

Indică că, hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central din 12 decembrie 2024 prin care s-a respins cererea introductivă depusă de SRL „Adna-Plus”, privind

intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Hazir Berket”, nu combate existența unei creanțe deținute de SRL „Adna-Plus” față de SRL „Hazir Berket”, dar prin această hotărâre instanța constată existența unei situații litigioase, care urmează a fi soluționată în cadrul unui proces civil, cu prezentarea de probe întru apărarea unui drept subiectiv civil, în cazul în care o parte sau alta nu-și execute obligațiile contractuale. Mai mult de atât, raportul prezentat de Cuculescu Corneliu, administrator provizoriu „Hazir Bereket” SRL din 25 octombrie 2024, la categoria V. Masa creditoare, confirmă existența unei datorii față de „Adna-Plus” SRL. „La situația din 23 septembrie 2024 „Hazir Berket” SRL, înregistrează datorii comerciale în sumă de 213 779,39 lei, dintre care 205 000 față de „Adna-Plus” SRL”.

Pârâtul pretinde că înaintarea cererii privind asigurarea acțiunii de către reclamant are un caracter abuziv, fapt cu care nu este de acord, acest drept reprezentând un instrument legal prin care reclamantul se poate asigura că hotărârea instanței de judecată nu va rămâne neexecutată.

4. *Termenul de declarare a recursului:*

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii*.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea contestată a fost emisă la data de 22 septembrie 2025 și a fost expediată recurentului la data de 10 octombrie 2025, fiind recepționată la 16 octombrie 2025 (f.d.38), iar recursul a fost depus de avocatul Bloșenco Gicu în interesele SRL „Hazir Bereket” la data de 28 octombrie 2025.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, Completul de judecată constată că recursul a fost declarat în termen.

5. *Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor vis-a-vis de cadrul legal aplicabil:*

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, ***prin prisma argumentelor invocate în conținutul recursului înaintat, Completul de judecată consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.***

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza*

recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform prevederilor art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă al RM, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea*.

Potrivit art. 428 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă al RM, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii. Copia deciziei se remite părţilor în termen de 5 zile de la data emiterii*.

Instanţa de recurs reţine, că concluzia primei instanţe despre admiterea cererii cu privire la asigurarea acțiunii - ***este justă***, ea având la bază cumulul înscrisurilor anexate la cauză, cărora le-a fost dată o apreciere corectă şi obiectivă, instanţa verificând cu minuțiozitate toate argumentele invocate de către reclamant în acest sens prin conținutul cererii înaintate.

Astfel, Completul reiterează, că prima instanță a pronunțat o încheiere legală și întemeiată, bazată pe analiza multiaspectuală a tuturor materialelor cauzei în conformitate cu cerințele legislației în vigoare și ***corect*** a ajuns la concluzia admiterii cererii cu privire la asigurarea acțiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Adna-Plus” către SRL „Hazir Bereket” privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Potrivit înscrisurilor anexate la speță, instanța de recurs constată, că la data de 12 septembrie 2025, avocatul Pînzaru Dorian acționând în interesele SRL „Adna-Plus” a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Hazir Bereket” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată. (f.d.1-3)

Totodată, la cererea de chemare în judecată, a fost anexată și cererea cu privire la asigurarea acțiunii, în conformitate cu prevederile art. 174, 175 Cod de procedură civilă al RM. (f.d. 27-28)

Prin încheierea judecătoriei Comrat, sediul Central din 22 septembrie 2025, s-a admis cererea reclamantului S.R.L. „ADNA-PLUS” privind asigurarea acțiunii pe dosarul civil la cererea de chemare în judecată a reclamantului S.R.L. „ADNA-PLUS” către „HAZIR BEREKET” S.R.L. privind încasarea datoriei, penalității.

S-a aplicat sechestrul asupra mijloacelor bănești, bunurilor mobile și imobile care aparțin cu drept de proprietate pârâtului „Hazir Bereket” SRL în limita valorii acțiunii și anume în mărime de 205000 lei. (f.d.33-35)

La data de 28 octombrie 2025, avocatul Bloșenco Gicu în interesele SRL „Hazir Bereket” nefiind de acord cu încheierea judecătoriei Comrat, sediul Central din 22 septembrie 2025, a înaintat recurs asupra încheierii emise de instanța de fond prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea integrală a încheierii din 22 septembrie 2025 cu emiterea unei decizii privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii. (f.d.39-42)

Potrivit prevederilor art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti*.

Conform prevederilor art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.*

Astfel, întrucât asigurarea acțiunii civile constă din limitări, interdicții sau obligații dispuse în mod operativ de către judecător sau instanță, măsurile de asigurare a acțiunii civile trebuie aplicate cu deosebită atenție ținând cont de următoarele reguli de procedură: scopul asigurării acțiunii trebuie să fie invocat și justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare.

La caz, Completul reiterează dispozițiile art. 174 Cod de procedură civilă, potrivit cărora legislatorul enunță o singură motivație de a cere asigurarea acțiunii civile, și anume, în cazul în care ***neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti***.

În acest context, Completul constată că potrivit pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată, obiectul acțiunii îl constituie încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată, iar datoria este estimată de intimat la suma de 205 000 lei, ceea ce reprezintă un interes general important, care urmează a fi asigurat conform rigorilor legii, iar măsura de asigurare a acțiunii reprezintă prin sine o modalitate de conservare a situației, până la examinarea în fond a acțiunii, fără a se intervine în raporturile juridice, realizate până la dispunerea măsurii de asigurare a acțiunii.

Luând în considerație cele menționate, Completul reține că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor

mobile, imobile şi mijloacelor financiare ale pârâtului SRL „Hazir Bereket” în limita sumei de 205 000 lei până la emiterea unei hotărâri judecătorești, poate duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii înaintate, existând riscuri vădit iminente ca hotărârea să nu poată fi executată, ce rezultă din raportul litigios dedus judecății, or, caracteristicele particulare ale obiectului litigiului, invocate de către reclamant în instanța de fond și care se regăsesc în materialele cauzei denotă existența acestor riscuri, nefiind astfel posibile de eliminat decât prin dispunerea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii.

Astfel, Completul reține ca fiind corectă soluția instanței de fond privind admiterii cererii de asigurare a acțiunii, luând în considerație necesitatea aplicării acestora, necesitate determinată de particularitățile obiectului litigiului în sensul menționat de reclamant, constatarea căruia urmează a fi realizată în procesul de examinare a cauzei în fond.

În lumina celor expuse, Completul reține că la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare, instanța de fond examinând și verificând raționalitatea și temeinicia cerințelor reclamantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu reclamantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, a emis o soluție corectă.

Respectiv, Completul conchide că prin instituirea măsurii de asigurare, se urmărește doar scopul asigurării executării unei eventuale hotărâri judecătorești, instituirea și aplicarea acesteia fiind chemată să asigure prin sine asigurarea executării eficiente a hotărârii judecătorești în cazul incapacității de a executa un document executoriu.

Completul apreciază critic argumentele recurentului precum că „*instanţa de fond s-a limitat la o motivare formală şi nu a descris cum se poate substanţia la caz* ***periculum in mora****. Unica motivare dată de instanţă fiind următoarea, „neluarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti*”.

Or, după cum se constată din materialele cauzei, în urma examinării cererii de asigurare a acțiunii și a înscrisurilor anexate, instanța de fond a reținut existența unor circumstanțe obiective și concrete care justifică temerea rezonabilă că, în lipsa aplicării măsurilor asigurătorii, executarea unei eventuale hotărâri judecătorești ar putea fi îngreunată sau chiar imposibilă, motiv pentru care a dispus aplicarea

sechestrului în limita valorii acțiunii (datoriei), cu respectarea principiului proporționalității.

În aceste circumstanțe, Completul de judecată consideră că scopul măsurii de asigurare a acțiunii este pe deplin realizat prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești, bunurilor mobile și imobile care aparțin pârâtului SRL „Hazir Bereket", în limita valorii acțiunii, măsură care asigură conservarea patrimoniului acestuia până la soluționarea definitivă a litigiului, fără a aduce o ingerință disproporționată în dreptul de proprietate al pârâtului și cu respectarea echilibrului just dintre interesele părților.

De asemenea, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Purcell contra Irlandei*, din 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Completul la fel remarcă că, chestiunile legate de mărimea datoriei (existența acesteia) și penalității urmează a fi apreciate de către prima instanța la examinarea cauzei în fond.

Instanța de recurs reține că, potrivit naturii juridice a măsurilor de asigurare a acțiunii, aprecierea riscului imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești nu presupune administrarea unui probatoriu exhaustiv și nici stabilirea certitudinii prejudiciului viitor, ci doar constatarea unei **temeri rezonabile și obiective**, dedusă din circumstanțele concrete ale cauzei și din raportul juridic litigios dedus judecății.

Or, din materialele cauzei rezultă că între părți există un litigiu pecuniar privind o creanță bănească semnificativă, iar intimatul SRL „Adna-Plus" a invocat și a argumentat existența unor circumstanțe care, în mod rezonabil, pot conduce la dificultăți serioase în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, inclusiv prin prisma situației financiare a recurentului SRL „Hazir Bereket", volumului datoriilor pe care le are recurentul și lipsei unor garanții reale sau personale pentru executarea obligației pretinse. Aceste elemente, analizate în ansamblu, sunt apte să contureze existența unui risc real și actual, suficient pentru a justifica aplicarea măsurilor asigurătorii, ceea ce a și fost făcut de către instanța de fond.

Argumentele recurentului despre aceea că „*măsura de asigurare a acțiunii ar fi fost dispusă fără existența unui risc real și fără o motivare corespunzătoare a periculum in mora*", de către Completul nu pot fi reținute ca plauzibile, or, după cum a constatat și instanța de fond la emiterea încheierii recurate, cererea SRL

„Adna-Plus” privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii corespunde criteriilor stabilite de art. 177 Cod de procedură civilă, iar aplicarea măsurii asiguratorii oferă o garanție a posibilității executării unei eventuale hotărâri, și, având în vedere că reclamantul a prezentat argumente pertinente privind necesitatea asigurării acțiunii, invocând conduita pârâtului în raport cu obiectul litigiului (nu achită datoria care s-a format în anul 2021), inacțiunea acestuia în partea remedierii situației pe cale amiabilă, dar și valoarea pretenției, ținând cont de specificul litigiului și de materialele cauzei, se constată, la acest stadiu procesual, că neaplicarea măsurii asiguratorii ar reprezenta o piedică reală și serioasă în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești în favoarea reclamantului, în ipoteza în care aceasta va fi pronunțată.

Astfel, Completul de judecată stabilește că, la caz, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este una justificată și necesară.

Completul de judecată menționează că, deși la soluționarea chestiunii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii urmează să fie respectate interesele atât ale reclamantului cât și ale pârâtului, în cazul deferit judecății, reieșind din probele prezentate, există suficiente temeiuri pentru constatarea riscului neexecutării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Astfel, Completul de judecată constată că argumentele recurentului reflectate în conţinutul cererii de recurs – sunt declarative, având la bază o interpretare subiectiv-eronată a prevederilor normelor materiale și situației de fapt create. Or recurentul exprimându-și dezacordul său faţă de încheierea contestată, nu a prezentat instanţei de recurs alte argumente care ar răsturna suficient de eficient concluziile instanţei de fond, or circumstanţele elucidate supra, raportate la normele Codului de procedură civilă – au fost identificate de instanţa de fond la adoptarea unei încheieri legale şi întemeiate, temei ce instituie necesitatea respingerii integrale a cererii de recurs formulate.

Argumentele recurentului cu privire la faptul că, *„ ... încheierea contestată conține trimiteri la norme inaplicabile cazului și anume la paragrafele 5 și 6 se invocă Legea cu privire la arbitraj nr. 23/2008. Aceasta impune corectarea greșelilor din încheierea, în cazul respingerii recursului, în ordinea prevăzută de art. 249 Cod de procedură civilă.”* - în opinia completului, nu constituie temei de casare a încheierii contestate și aplicarea prevederilor art. 249 Cod de procedură civilă.

Pentru motivele expuse mai sus și deoarece la judecarea recursului nu au fost

constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Completul de judecată consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat cu menținerea încheierii primei instanţe ca fiind legală şi întemeiată.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 426, art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de avocatul Bloșenco Gicu în interesele SRL „Hazir Bereket".

Se menține încheierea judecătoriei Comrat, sediul Central din 22 septembrie 2025, emisă la cererea reclamantului cu privire la asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Adna-Plus" către SRL „Hazir Bereket" privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii şi se plasează pe pagina web a instanţei.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri